

Теорията на времепространството като маска за ● теорията на уморената светлина

Теорията на "времепространството" се предлага като агент на фундаментална промяна в космологията, без нито едно споменаване на теорията на уморената светлина. Философско изследване.

Отпечатано на 26 декември 2024 г.

CosmicPhilosophy.org
Разбиране на Космоса чрез философия

Съдържание

1. 🕒 Теория на времепространството

1.1. Маска за 🟡 теорията на уморената светлина

1.2. Доплерова интерпретация на 🟡 червеното отместване

1.3. 🟡 Теория за Уморената Светлина

👤 Научен писател Eric J. Lerner

1.4. 😬 Забранен за Поставяне под Въпрос на Теорията за Големия взрив

2. 'Обръщането' на Алберт Айнщайн във Вярващ

2.1. 1929: Медийна Шумотевица Около Обръщането на Айнщайн

2.2. 1931: Продължаващото отхвърляне на Айнщайн

2.3. 1931: Мистериозно изгубената статия на Айнщайн

2.4. 1932: Обръщането на Айнщайн във вярващ

2.5. *Защо?*

2.5.1. Научен прогрес

2.5.2. Аргументът „Бог го е направил“

3. Начало на 🕒 времето

3.1. Каламският космологичен аргумент

3.1.1. 💬 Дискусия

4. Заключение

ОПИТЪТ за бягство

Космология на Големия взрив

Месец след публикуването на случая „*Неутрината не съществуват*“ на CosmicPhilosophy.org, който разкрива, че неутрината са догматичен опит да се избегне „ ∞ безкрайната делимост“, и прес съобщение чрез имейл до научни списания и издатели в световен мащаб, на което бе отговорено с отхвърляне и мълчание, въпреки някои учтиви отговори, заглавията в научните медии се запалиха, твърдейки че Тъмната енергия не съществува.

(2024) Тъмната енергия ,не съществува': Оспорване на теорията за разширяващата се вселена

Източник: [Phys.org](https://phys.org) | [Monthly Notices of the Royal Astronomical Society: Letters](https://www.royalsocietypublishing.org/journal/rsos), Том 537, Брой 1, Февруари 2025, Страници L55-L60

- ▶ Ново изследване разбива на пух и прах теорията за тъмната енергия ~ *Yahoo News*
- ▶ Мистерията на тъмната енергия най-накрая е РАЗРЕШЕНА - учените предлагат радикална нова теория ~ *DailyMail*
- ▶ Пробив в мистериозната тъмна енергия, докато учените обявяват радикална нова теория ~ *GBNews*
- ▶ **„Дълбоки последствия“:** Учени от Университета в Кентърбъри правят пробив в изследването на тъмната енергия ~ *Радио Нова Зеландия*

Теория на времепространството

В нова статия, публикувана в Monthly Notices of the Royal Astronomical Society Letters, изследователите Антония Зайферт, Закари Г. Лейн, Марко Галопо, Райън Риден-Харпър, водени от Професор Дейвид Л. Уилтшър, предлагат нова теория, наречена ,**модел на времепространството**‘, която предполага, че появата на ускорено разширение е „илюзия“, причинена от неравномерните ефекти на гравитацията върху течението на времето в различни региони на вселената. Разликите в дилатацията на времето между плътните галактически региони и редките космически празнини създават впечатлението за ускорено разширение, без нужда от тъмна енергия.

Новата теория за ,**модела на времепространството**‘, която се представя в световните медии като нова независима теория, всъщност взема основната идея на теорията за ● уморената светлина и я вгражда в рамката на общата теория на относителността.

Ето защо новата теория за ,**модела на времепространството**‘ трябва да се разглежда като маска за ,**теорията на уморената светлина**‘, оригиналният основен

претендент срещу основите на космологията на Големия взрив от 1929 г.:

1. И двете теории оспорват стандартния Λ CDM космологичен модел и неговата зависимост от тъмната енергия за обяснение на наблюдаваното ускорено разширение на вселената.
2. Теорията на уморената светлина предполага, че ● червеното отместване на светлината от далечни галактики не се дължи на космическото разширение, а по-скоро на някакво неопределено "взаимодействие" с междинното пространство.
3. Моделът на времепространството взема това основно предположение на теорията на уморената светлина - че наблюдаваното разширение е илюзия - и го обосновава в добре установените принципи на общата относителност и гравитационната дилатация на времето.
4. Показвайки как неравномерното течение на времето през различните космически структури може да създаде привидност на ускорено разширение, моделът на времепространството запълва празнината, оставена от липсата на ясен физически механизъм в теорията на уморената светлина.

Теорията на "Времепространството" се предлага като агент на фундаментална промяна в космологията, без споменаване на теорията на уморената светлина, което е силно съмнително.

Теорията на уморената светлина е била широко отхвърляна и активно потискана от статуквото на науката след приемането и догматичната защита на космологията на Големия взрив.

Следващите глави ще разкрият, че теорията на Времепространството може би е опит на науката да избяга от продължаващото с десетилетия научно-инквизиторско потискане на оригиналния основен претендент срещу теорията на Големия взрив, ● *теорията на уморената светлина*.

ГЛАВА 1.2.

Доплерова интерпретация на ● червеното отместване

Ефектът на Доплер е прост концепт: Когато влак се приближава към вас, звукът от клаксона на влака изглежда по-висок. След това, когато влакът ви подмине и се отдалечава, звукът на клаксона изглежда по-нисък. Тази промяна във височината се дължи на ефекта на Доплер и този ефект се използва днес, за да обясни защо светлината от далечните галактики изглежда изместена към по-дълги, или „*по-червени*“, дължини на вълната.

Американският астроном Едуин Хъбъл използва Доплеровата интерпретация на червеното отместване, за да заключи през 1929 г., че Вселената се разширява, и съответно, че Вселената в един момент трябва да е била компресирана в „Космическо Яйце“, в съответствие с древните религиозни митове за сътворението в различни култури, включително традициите на китайската, индийската, преколумбовата и африканските култури, както и библейската Книга Битие, които всички описват (явно в алегорична форма) определено начало на времето — независимо дали става дума за „сътворението за шест дни“ от Битие или „Космическото Яйце“ от древния индийски текст Риг Веда.

Теорията за Големия взрив първоначално е била наречена „теория за Космическото Яйце“ и е предложена от католическия свещеник Жорж Льомер за „ден без вчера“ в съответствие с Книга Битие от Библията.

В днешната научна космология на Големия взрив, Космическото Яйце се нарича „първичен атом“, който представлява математическа сингулярност или „потенциална ∞ безкрайност“.

Доплеровата интерпретация на червеното отместване е основата на космологията на Големия взрив.

ГЛАВА 1.3.

Теория за Уморената Светлина

Швейцарско-американският астроном Фриц Цвики предлага „теорията за уморената светлина“ през 1929 г. като алтернативна теория за обяснение на наблюдаваното червено отместване, съгласувана с идеята за ∞ безкрайна Вселена.

Основната предпоставка на теорията за уморената светлина е, че червеното отместване се причинява от физически процес, който кара светлината да губи енергия докато пътува през пространството. Този процес често се нарича „фотонна умора“ или „фотонно стареене“, където фотоните по същество стават „уморени“ докато пътуват през космоса.

(2018) Уморената Светлина Отрича Големия взрив

Източник: [Учените Минг-Хуи Шао, На Уанг и Жи-Фу Гао](#)

(2014) Уморената Светлина опровергава теорията за Големия взрив

Източник: [tiredlight.net](#)

(2022) Нова Теория за Уморената Светлина Обяснява Червеното Отместване и КМФ в Безкрайна Вселена

Източник: [tiredlight.org](#)

Теорията за Уморената Светлина се сблъсква с научно-инквизиторско (идеологически мотивирано) потискане.

На академиците е забранено да провеждат определени изследвания, включително критикуване на теорията за Големия взрив. Известният научен писател Ерик Дж. Лернер пише следното през 2022 г.:

„Станало е почти невъзможно да се публикуват статии, критикуващи Големия взрив, в които и да било астрономически списания.“

(2022) Големият взрив не се е случил

Източник: [Институтът за Изкуство и Идеи](#)

ГЛАВА 1.4.

Забранен за Поставяне под Въпрос на „Теорията за Големия взрив“

Авторът на [CosmicPhilosophy.org](#) е бил ранен критик на теорията за Големия взрив още от около 2008-2009 г., когато неговото философско изследване от името на [Zielenknijper.com](#) разкрива, че теорията за Големия взрив може да се счита за крайната основа на „ *движението за премахване на свободната воля*“, което той изследва.

Като критик на теорията за Големия взрив, авторът е изпитал научно-инквизиторското потискане на критиката към Големия взрив от първа ръка.

През юни 2021 г. авторът е бил забранен в [Space.com](#) за поставяне под въпрос на теорията за Големия взрив. Публикацията обсъждаше „*мистериозно изгубени*“ документи на Алберт Айнщайн, които оспорваха официалната версия.

Мистериозно изгубени документи на Алберт Айнщайн, които той е представил на Пруската академия на науките в Берлин, са били намерени в Йерусалим през 2013 г...

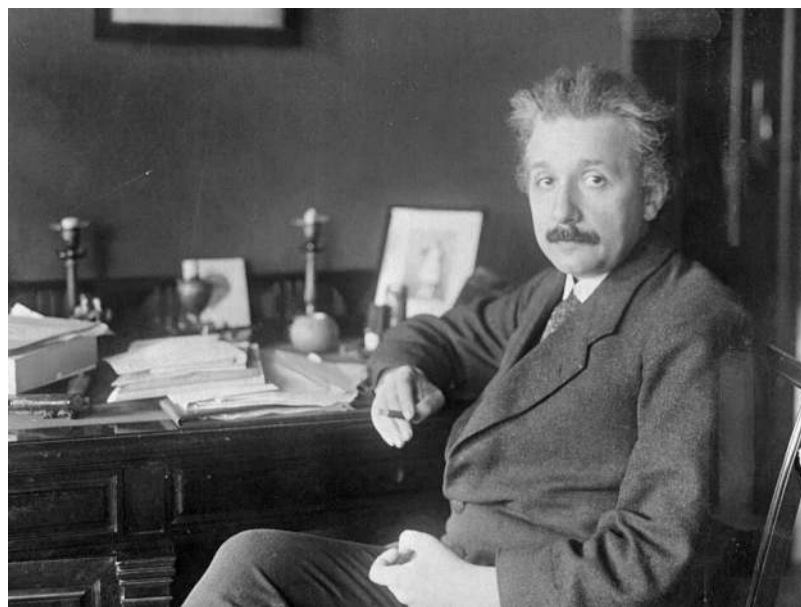
(2024) Да накараш Айнщайн да каже „Бях Грешен“

Източник: [Глава 2.](#)

Публикацията, която обсъждаше нарастващото възприятие сред някои учени, че теорията за Големия взрив е придобила религиозноподобен статус, беше събрала няколко задълбочени отговора. Въпреки това, тя беше рязко изтрита, вместо просто да бъде затворена, както е обичайната практика в [Space.com](#). Това необичайно действие повдигна въпроси относно мотивите зад нейното премахване.

Собственото изявление на модератора, „*Тази тема е изчерпана. Благодаря на всички, които допринесоха. Затварям сега*“, парадоксално обяви затваряне, докато

всъщност изтри цялата тема. Когато авторът по-късно изрази учтиво несъгласие с това изтриване, отговорът беше още по-суров - целият му акаунт в Space.com беше забранен и всички предишни публикации бяха изтрети, което предполага тревожна нетолерантност към научния дебат на платформата.

ГЛАВА 2.

Алберт Айнщайн

Историческо Разследване на Неговото Обръщане във ,Вярващ‘

Официалната версия и един от главните аргументи за **защо** Алберт Айнщайн се отказва от своята теория за ∞ безкрайна Вселена и се обръща във ,вярващ‘ в теорията за Големия взрив е, че Едуин Хъбъл показва през 1929 г., че Вселената се разширява чрез Доплеровата интерпретация на червеното отместване ([глава 1.2.](#)), което принуждава Айнщайн да признае, че е грешал.

„Това е най-красивото и задоволително обяснение на сътворението, което някога съм чувал.“ казва Айнщайн и нарича собствената си теория за ∞ безкрайна Вселена най-голямата грешка в кариерата си.

(2014) Изгубената Теория на Айнщайн Описва Вселена без Голям взрив

Източник: [Списание Discover](#)

Изследването на историята разкрива, че официалната версия е невалидна и е директно произлязла от медийна шумотевица около предполагаемото ,обръщане‘ на Алберт Айнщайн, което, както показват индикациите, той не е оценявал, видно от обичайното му неправилно изписване на името на Едуин Хъбъл в статия две години след откритието на Хъбъл - детайл, който е в противоречие с добре известната педантичност на Айнщайн.

Статията на Айнщайн, озаглавена „Zum kosmologischen Problem“ („За Космологичния Проблем“) мистериозно изчезва и по-късно е намерена в Йерусалим, място за поклонение, докато Айнщайн внезапно се обръща във ,вярващ‘ и се присъединява към свещеник в обиколка из САЩ за популяризиране на теорията за Големия взрив.

Кратък преглед на събитията, които водят до обръщането на Айнщайн във вярващ в теорията за Големия взрив:

ГЛАВА 2.1.

1929: Медийна Шумотевица Около Обръщането на Айнщайн

От 1929 г. е имало значителна медийна шумотевица около Алберт Айнщайн, която твърдяла, че Айнщайн се е превърнал във *вярващ* поради откритието на Едуин Хъбъл.

„заглавията в цялата страна [САЩ] светнаха, твърдейки, че Алберт Айнщайн се е превърнал във вярващ в разширяващата се вселена.“

Медийното отразяване по това време през 1929 г., особено в популярните вестници, използваше заглавия като *„Айнщайн ,Обърнат‘ от откритието на Хъбъл“* или *„Айнщайн признава, че Вселената се разширява“*.

Вестникът от родния град на Хъбъл Springfield Daily News излезе със заглавие *„Младеж, който напусна планините Озарк [Хъбъл], за да изучава звездите, кара Айнщайн да промени мнението си.“*

ГЛАВА 2.2.

1931: Продължаващото отхвърляне на Айнщайн

Историческите доказателства показват, че Айнщайн активно отхвърля теорията за разширяващата се вселена в годините след медийната шумотевица около неговото *обръщане*.

Две години след откритието на Хъбъл - [Айнщайн] подчерта основен недостатък на теорията за разширяващата се вселена.... Това беше основен проблем за Айнщайн. ... Всеки път, когато физик се обръщаше към Айнщайн за това, той отхвърляше теорията.

ГЛАВА 2.3.

1931: Мистериозно изгубената статия на Айнщайн

През 1931 г. Алберт Айнщайн представя статия, озаглавена *„Zum kosmologischen Problem“* (*„За космологичния проблем“*) в Пруската академия на науките в Берлин, за да развие своята теория за ∞ безкрайна Вселена, като въвежда нов космологичен модел, който би позволил възможността за неразширяваща се вселена, директно

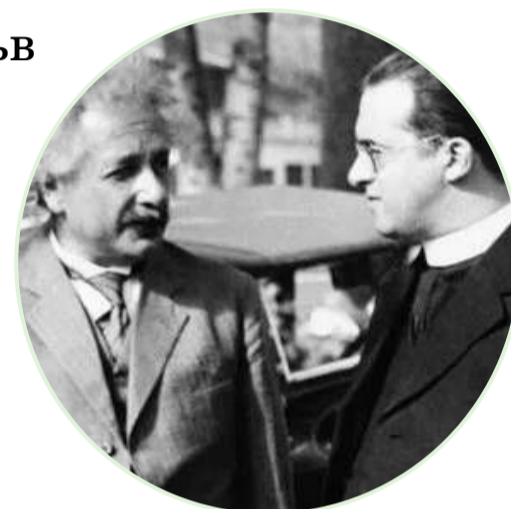
противоречейки на твърденията на медийната шумотевица за неговото ‚обръщане‘ от 1929 г.

В тази статия, която мистериозно изчезва и е намерена в Йерусалим през 2013 г., Айнщайн системно изписва погрешно името на Едуин Хъбъл, което трябва да е направил умишлено, като се има предвид, че Айнщайн е бил известен със своята педантичност.

ГЛАВА 2.4.

1932: Обръщането на Айнщайн във вярващ

Скоро след като статията му изчезва, Айнщайн се превръща във вярващ в теорията за Големия взрив и се присъединява към католически свещеник в обиколка из САЩ, за да *„популяризира“* теорията, което показва, че може би е имало църковно влияние.

След като свещеник Жорж Льомерт говори на семинар в Калифорния през януари 1933 г., Айнщайн прави нещо драматично - изправя се, аплодира и прави това, което се превръща в известно изявление: *„Това е най-красивото и задоволително обяснение на сътворението, което някога съм чувал.“* и нарича своята собствена теория за ∞ безкрайната Вселена **най-голямата грешка** в кариерата си.

Преходът от яростно отхвърляне на теорията за Големия взрив в продължение на години, по време на медийна шумотевица около предполагаемото му ‚обръщане‘, към активно популяризиране чрез присъединяване към свещеник в обиколка из САЩ, е дълбок.

Обръщането на Айнщайн беше решаващо за популяризирането на теорията за Големия взрив.

ГЛАВА 2.5.

Защо?

Защо Алберт Айнщайн нарече теорията си за ∞ безкрайната Вселена своята *„най-голяма грешка“* и се превърна в *популяризатор* на теорията за Големия взрив и свързаното с нея *„начало на 🕒 времето“*?

Изследването на историята на обръщането на Алберт Айнщайн може да съдържа ключ към дълбоки философски прозрения, защото Айнщайн е бил активен активист за световен мир и неговият ръкопис *„Теория за световния мир“* предшества

основаването на Организацията на обединените нации, което е изследвано в [нашата статия за 🕊 Теория на мира на 🦋 GMODebate.org](#).

Ако Айнщайн е направил съзнателен избор да се отклони от научната истина, каква би могла да бъде неговата мотивация?

Въпреки някои очевидни кандидати, този въпрос може да има далеч по-голяма философска дълбочина, отколкото човек би очаквал, защото науката може да не е в състояние да направи нещо по-добро от това да приеме догмата като фундаментална основа за мотивация.

Философът на науката Стивън К. Мейър пише в своята книга Мистерията на произхода на живота, че основният мотив, който може съзнателно да благоприятства догматичното и дори религиозното отклонение, е самият научен прогрес.

Поговорката гласи:

„Основният проблем е мотивацията.“

Приоритетът, който е довел до решението на Айнщайн от лична перспектива, въпреки индикациите за църковно влияние, може да е било предотвратяването на интелектуалната леност, присъща на потенциала на „аргумента "Бог го е направил"“.

Парадоксално, чрез приемането на религиозното *„начало на времето“*, Айнщайн би могъл да служи на основния интерес на науката за постигане на научен прогрес.

Начало на времето

Случай за философията

Допълнително четиво е достъпно в есе от 2024 г. в AEON за философията зад идеята за „начало на времето“, което разкрива, че случаят принадлежи на философията.

(2024) Учените вече не са сигурни, че Вселената е започнала с голям взрив

Източник: [AEON.co](#) (PDF)

Докато науката защитава космологията на Големия взрив и свързаното с нея „начало на времето“, академичната философия прави обратното и оспорва религиозния „Каламски космологичен аргумент“, който твърди, че времето има начало.

В дискусия във форум за статия, озаглавена **Безкрайно и ∞ безкрайно** от професорите по философия Алекс Малпас и Уес Морристън, един преподавател по философия от Ню Йорк аргументира следното:

ГЛАВА 3.1.1.

Дискусия за Каламския космологичен аргумент

Безкрайно и ∞ безкрайно

Терапин Стейшън:

... ако има безкрайно количество време преди T_n , тогава не можем да стигнем до T_n , защото не можете да завършите безкрайност от време преди T_n . Защо не? Защото безкрайността не е количество или сума, която някога можем да достигнем или завършим.

... За да се достигне до определено състояние T , ако има безкрайност от предходни състояния на промяна, не е възможно да се стигне до T , защото безкрайността не може да бъде завършена, за да се достигне до T .

Аз:

Вие защитавате космологическия аргумент на Калам.

Терапин Стейшън:

Аз съм атеист.

Аз:

Ако твърдите, че сте папата, това няма да има значение при разглеждането на валидността на вашите разсъждения.

Ако един каламист направи същия аргумент като вас, би ли било различно?

Източник: [Онлайн Философски Клуб](#)

Статията „Безкрайно и ∞ безкрайност“ беше публикувана в *Philosophical Quarterly*.
Продължение на статията, озаглавено „Дялото време на света“, беше публикувано в *Oxford's Mind journal*.

(2020) Безкрайно и ∞ безкрайно

Източник: [Блог на професор Малпас](#) | [Philosophical Quarterly](#) | [Продължение в Oxford's Mind journal](#)

Заклучение

Теорията „*Времерпространство*“ се предлага като фундаментален агент на промяна в космологията, без препратка към теорията за уморената светлина.

В светлината на историята на произхода на теорията за Големия взрив, която теорията за Времерпространството се стреми да оспори, това трябва да бъде поставено под въпрос.

Космическа философия

Споделете вашите прозрения и коментари с нас на info@cosphi.org.

Отпечатано на 26 декември 2024 г.

CosmicPhilosophy.org
Разбиране на Космоса чрез философия

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.

~ резервни копия ~